

Telling verse *Solen marginatus*, februaristranding 1997

M.-Th. Vanhaelen

Nog steeds worden af en toe doubletten van de messchede gevonden die behoren tot de populatie van vóór onze Westkust en die vanaf februari 1997 massaal aanspoelden.

Een bondig overzicht van de omvang konden we reeds opmaken, alhoewel nog niet alle vondsten gemeld zijn:

Periode	Aantal exemplaren
Voorlopers 1996	11
Totaal 1997	691
Totaal 1998	98
Eerste helft 1999	13
Voorlopig totaal	813

De exemplaren werden gevonden vanaf Oostduinkerke tot en met Leffrinckoucke. Raar dat ik geen enkele melding van Nieuwpoort kreeg! Dit strand is niet lang en wordt misschien ook weinig afgezocht? Of zijn er werkelijk geen verse doubletten tot vóór Nieuwpoort aangespoeld?

Waaraan kan je nu schelpen van de recente stranding het best herkennen? Er waren immers vroeger al strandingen van verse *Solen marginatus* aan de Westkust (periode 1985 en 1992). Nazicht van zeer veel oude en verse schelpen leert dat de glanzend, aanvankelijk kleurloze spierindrucksels en mantellijn het beste kenmerk van versheid zijn. Andere kenmerken, zoals vers periostracum en glanzende buitenzijde zijn na enige tijd al onderhevig aan verwering. Het feit dat de 2 kleppen nog aan elkaar zitten is ook geen afdoend bewijs, want ik vond in 1985 een doublet *Solen marginatus*, dat geen restje periostracum meer bezat en zowel van binnen als van buiten geheel mat en vaalkleurig was. De mantellijn enindrucksels waren sterk wit afgetekend en helemaal dof. Ik schat dat dit doublet al ± 6 jaar leeg moet geweest zijn. De slotband van deze soort is blijkbaar erg sterk!

Bij de navondsten van onze huidige stranding merkte ik het volgende op:

- Vanaf november 1997: sommige doubletten hebben gedeeltelijk afgeschuurde periostraca en een doffere buitenzijde, terwijl de binnenzijde nog steeds helderwit en de indrukssels sterk glanzend en kleurloos blijven.
- Vanaf juni 1998: bij sommige doubletten begint de verkleuring van de buitenzijden: onder andere matblauwe schijn of verspreide blauwgrijze vlekken. De binnenzijde ziet er nog steeds vers uit.
- Vanaf april 1999: ik vind één doublet waarbij de mantellijn en spierindruksels nog steeds glanzend, doch wit zijn omdat de onderliggende laag verkalkt is.

In een volgende artikel hoop ik dan wat meer bijzonderheden over de drie Belgische strandingen vanaf 1985 te kunnen melden.

P.S. Behalve de waarnemingen van de jaren '80 en '90 zijn er zeker nog vroegere vondsten. Zo bezit ons lid Dhr. Gilbert Herman een doublet gevonden op 18 mei 1964 te Oostduinkerke. Het heeft een lengte van 13 cm en een breedte van 17 mm. Wie nog vroegere waarnemingen heeft mag ze mij altijd melden.

Dank bij voorbaat.

**Ter Yde, 1
8670 Koksijde**